

Des del novembre passat, un a un, els veïns del municipi alt-empordanès de Lladó posen davant la càmera Hasselblad de Jordi Puig.

Les tomes s'han fet amb llum de dia, a l'aire lliure. L'atrezzo és humil, quasi improvisat, no com el dels fotògrafs dels orígens, que muntaven parada als pobles per immortalitzar els pagesos i els masovers.

Jordi Puig en fa prou amb una cadira d'envelat i un fons de lona blanca: el veí s'hi asseu al davant, mira fixament l'objectiu, el fotògraf el veu a través del visor invertit i, quan tots dos s'han reconegut, es fixa el retrat d'algú que ja és únic per sempre.”

Sis-centes persones anònimes que a la pràctica podrien ésser de qualsevol dels pobles que conformen Catalunya, Espanya, Europa...

En un poble de poc més de sis-cents habitants, els que no es coneixen, almenys es reconeixen. Cada dia acaben saludant el flequer, el carnisser, el cuiner el capellà, i també el peixater que ve d'alguna de les ciutats grans a portar-los el lluç, els escamarlans, el salmó i els calamars amb la seva tinta per millorar el sofregit de l'arròs. Hi ha també la gent gran que pren el sol a l'eixida, i els taciturns, els que no es veuen mai, tot el dia tancats a casa. I els nouvinguts de les urbanitzacions, vestits matí i tarda amb el xandall i amb un gos de guarda al portal, i els inquilins dels masos encimbellats als contraforts de la Mare de Déu del Mont, que es distingeixen de nit per la llum titil.lant del porxo o el menjador, un llumí suspès en la llunyania del bosc.

Jordi Puig, que viu entre tota aquesta gent des de fa tants anys, ha distingit el micromón que formen la imatge concentrada de la humanitat: els rostres, els afectes, les pors, els negocis, els secrets. Fa un parell d'anys va començar a meditar en el projecte de fer un cens fotogràfic dels habitants de Lladó, per justícia, per un íntim sentiment de pertinença: “Cada veí és una ànima que desapareixerà i, amb el temps, els que quedin no recordaran com vestia o d'on era, sinó la seva cara, la seva persona. El meu cens és un repertori de rostres: el mateix procés d'elaboració d'un àlbum de família projectat a tota una comunitat

Eva Vázquez.

Periodista

El Punt, dissabte 24 de gener de 2004.